

Una entitat promou la incorporació de gitanes a les escoles com a monitores

L'objectiu és que l'alumnat d'aquesta ètnia també tingui com a referents persones que no són paies

MÒNICA BERNABÉ / Barcelona

● L'associació Drom Kotar Mestipen promou la incorporació de dones gitanes com a monitores de menjador en escoles on hi ha alumnat d'aquesta ètnia. D'aquesta manera es pretén

que aquestes nenes i nens tinguin persones gitanes adultes com a referent als centres educatius, i no només professorat paio. Així mateix, la iniciativa té com a finalitat buscar una alternativa laboral a aquestes dones —la majoria

d'entre 30 i 40 anys— que no siguin els mercats ambulants. De moment, una vintena de gitanes ja han estat formades com a monitores de menjador i totes ja estan treballant en col·legis de Barcelona i l'àrea metropolitana.

La presidenta de Drom Kotar Mestipen, Emilia Clavería, explica que l'objectiu de l'associació és que hi hagi dones gitanes en tots els àmbits professionals. I com a primer esglaió, s'han proposat incorporar-les com a monitores en col·legis d'educació primària. Per dues raons: perquè els infants gitanos puguin tenir a l'escola un referent adult de la seva ètnia —«que els entengui millor»—, i perquè aquestes dones trobin una sortida laboral, més enllà dels mercats ambulants. «Perquè el mercat ja no dona per viure, i hi ha molta preocupació entre les dones gitanes perquè veuen que es queden sense feina», diu Clavería.

L'associació va organitzar l'any passat un curs de monitores de menjador únicament i exclusivament per a dones gitanes i la iniciativa va ser tot un èxit: totes les participants van trobar feina i treballen ara com a monitores de menjador en escoles de Barcelona i l'àrea metropolitana. Drom Kotar Mestipen prepara ara un segon curs per a 25 dones gitanes més —començarà a l'abril— que, com l'anterior, es caracteritza per tota una sèrie de particularitats: el curs, de 305 hores de formació, és totalment gratuït, i les alumnes escullen, per consens, els dies i l'horari que volen anar a

Montserrat Garcia, a l'escola Eduard Marquina. / M. MARTINEZ

classe. D'aquesta manera es pretén evitar l'absentisme. Així mateix, s'ofereix a les dones un servei de guarderia, també de franc, on poden deixar les seves

filles i fills mentre són a classe. «D'una altra manera, el curs seria un fracàs. Les dones no vindrien», comenta Clavería. El curs està homologat per la Ge-

«Jo els entenc millor»

● «Vaig decidir apuntar-me al curs perquè tota la resta d'alumnes també eren gitanes», confessa Montserrat Garcia, de 33 anys, una de les dones d'aquesta ètnia que s'ha format com a monitora d'educació en el lleure i que ara treballa al col·legi Eduard Marquina, de Barcelona. S'encarrega de tenir cura dels infants de parvulari mentre són al menjador a l'hora de dinar: de les dotze del migdia fins a les tres de la tarda. La feina, però, no li dona per viure i ha de continuar treballant en els mercats ambulants. Però assegura que no l'importa: «Més enllà dels diners que guanyi, aquest treball ja és per a mi tot un èxit personal» confessa. Explica que ella pensava que, com a gitana, mai s'arribaria a entendre amb les dones paies, i ara veu que no és així: «Al menjador de l'escola hi treballen tres dones més, totes paies, i ens portem la mar de bé.» Hi afegeix, però, que ella també ha sorprès la direcció i el personal del col·legi. «Quan hi vaig arribar el primer dia tothom em mirava i em deia: 'Ah, ets tu?' No sé què es pensaven que seria una dona gitana.» Considera que tot plegat es tracta d'un problema de desconeixement mutu entre paies i gitanos. I hi afegeix que, per a això, a l'escola, «hi ha coses dels nens gitanos [formes de comportar-se, comentaris, etc.] que la resta de monitores no gitanes no entenen», i que ella, en canvi, pot interpretar perfectament. «Els comprenc i sé a què es refereixen.»

La Montserrat diu que va començar el curs de monitora d'educació en el lleure poc convençuda, però que va acabar encantada. Ara bé, confessa que el curs el va poder fer perquè, en primer lloc, era gratuït, i en segon lloc, es va dur a terme durant els mesos d'estiu —«els dies són més llargs i sembla que tens més hores per treballar»— i hi havia guarderia per poder deixar els seus tres fills.

neralitat i, si el superen, les alumnes poden obtenir una titulació oficial de monitores d'educació en el lleure. També tenen la possibilitat de fer pràcti-

ques en un centre educatiu i, de fet, això va ser la porta d'entrada perquè moltes poguessin trobar després una feina remunerada en aquest camp.